

Plaça Gran

Crònica del Vallès Oriental

Xerrada amb ...

Enric Viciano, productor cinematogràfic

"Dintre d'uns dies desfilaran per la comarca tota una galeria de personatges"

Josep GARCIA

Viciano és productor de les sèries que Antena-3 TV està rodant a diferents indrets de la comarca.

Propietari de la companyia "Ideas y Producciones Cinematográficas", així com productor de pel·lícules tan importants dins del panorama nacional com "Si te dicen que caí" de Vicente Aranda, "Lola" de Bigas Luna, "Sinatra", "La Punyalada" o "Laura a la ciutat dels sants" entre d'altres, Enric Viciano és tota una institució dins d'aquest món.

Actualment dirigeix el projecte cinematogràfic més important realitzat a l'Estat espanyol, com és la creació d'un gran complex industrial a nivell de producció de cinema i televisió.

—Com a setmanari comarcal ens interessa saber quins criteris s'han seguit per triar Canovelles com a seu d'aquests estudis?

—Vam estar localitzant on es podrien ubicar els estudis prop de Barcelona i creiem que aquest polígon és el més indicat, per tenir fàcil accés i per estar en una zona industrial en la que no hi ha massa soroll.

—Quantes naus conformen aquest complex?

—Ara disposem de cinc naus de més de 500 m2. que pensem ampliar-los a 8.000 m2. amb la infraestructura tècnica necessària. Probablement el mes de febrer o març aquest centre de producció serà el més important del país.

—Parlem de les sèries....

—Suposo que ja coneixeu el nom dels actors protagonistes i del director de "Fuerza" que consta de 22 episodis, el primer dels quals dura dues hores mentre que els restants cinquanta-cinc minuts.

En ella es narra la vida en un centre esportiu d'alt rendiment. L'equip de guionistes ha intentat plasmar l'ambient familiar i característic d'una

colla d'atletes en règim d'entrenament. En un primer moment teniem previst rodar al Centre de Sant Cugat, però no es pot interrompre l'"stage" que realitzen actualment els gimnastes amb l'arribada de l'equip de filmació format per 40 o 50 persones.

—Han existit altres problemes?

—Un dels principals problemes amb el que ens vam trobar va ser a l'hora d'elegir als intèrprets secundaris, va ser trobar esportistes que servissin per actors i actors que servissin per atletes.

—Algun d'ells ha sortit del casting realitzat, setmanes enrera, a Granollers?

—Aquest casting també és per altres sèries. Però vull aclarir que ens interessa molt que tota la infraestructura i els actors secundaris surtin d'aquí. Desitjo que la ciutat d'alguna manera estigui implicada, perquè això serà una petita revolució. Ara hi ha en els estudis prop de seixanta treballadors de Granollers, quan necessitem secundaris ens posem en contacte amb el centre dramàtic de la ciutat. No sé si el públic de Granollers és conscient del que li ve al damunt.

Dintre de quatre dies desfilaran pels seus restaurants i per la canya nocturna tota una galeria de personatges des de la Victoria Abril fins a l'Imanol Arias o Antonio Molina desfilaran per aquí.

—I a la Garriga?

—A la Garriga com bé saps s'està rodant la sèrie "Oro Verde", un 80% es rodarà aquí i l'altre 20% a Andalusia.

—Comenta els propers projectes d'I.P.C.

—Em va molt bé aquesta pregunta per recordar que això continua, que no acaba amb aquestes dues sèries,

aquí rodarà "Gallinas" Bigas Luna, també rodarà Vicente Aranda, el Sr. Bardem amb guions de Manuel Vázquez Montalbán. Aquí vindran actors americans com Jason Robards, Olívia de Havilland...

—S'ha previst exportar les sèries en les que actualment es treballa...

—Les últimes conversacions mantingudes a París, a Cannes, als Estats Units, Anglaterra i Alemanya que han vist el pilot de les sèries, demostren que hi ha un gran interès per llogar-les.

Ull de poli

Anem a l'estranger!

Gairebé tots, fa mesos que tenim preparades les nostres vacances. No varia la tendència de sortir a l'estranger, tant a països exòtics i desconeguts com a les típiques Anglaterra i França per allò que se'n diu de "perfeccionar idiomes". Pel contrari, els guiris gaudeixen de les nostres incitants i càlides costes. Potser es podria definir amb la coneguda dita "Es desitja el que no es té"; nosaltres contemplem durant quinze dies la magnífica Venècia, amb els seus nonts i canals, i mentrestant els italians faran merder a les platges, càmpings i discoteques de la Costa Brava.

Quan passi aquest període vindrem tots contents ensenyant a través de fotografies el país visitat i explicant amb pèls i senyals tots els seus detalls. Això sí, que se'ls ocorri de preguntar-nos alguna cosa del Castell de Perelada, per posar un exemple, que no podrem obrir la boca. Com a molt podríem citar algunes de les platges del voltant, quelcom de Montserrat i estirant molt, potser algú de nosaltres coneixerà per casualitat el museu de Dalí o fins i tot la Sagrada Família.

Només tenim consciència de les platges que freqüentem mentre la calor es compagina amb el treball, platges tan properes com el Masnou, Mataró o Llanereres.

El més lamentable és la importància que donem a tot el que recullen els països estrangers i la ignorància de tot allò que ens envolta i ens afecta directament.

Algun dia, quan ja n'estarem farts de veure monuments, museus i paisatges de fora, potser tindrem l'excel·lent idea de conèixer casa nostra. Ens caldrà, però, força temps per contemplar tot el que poseim.

Pilar PEREIRA

EN PAU

per JAUME TUSELL

